

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Theologica, Ad Mentem S. P. Avgvstini, De
Radice Intolerabilivm, scandalosarum, & in praxi
perniciosarum propositionum, à summis Pontificibus
Alexandro VII, & Innocentio XI. damnatarum**

Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1679

Quid de præcepto diligendi Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38917

gustinum ab infidelitate non fuerunt excusati Paganii illi, licet fuerint secuti doctrinam parentum & majorum suorum, atque ob eorum auctoritatem crediderint, Idolum esse adorandum, sicut pueri Christianorum sequuntur instructionem Parentum suorum. Si autem memorata damnata propositio esset vera, excusandi essent hujusmodi Pagani secuti opinionem probabilem.

Propositio prima ab Alexandro VII. damnata.

Homo nullo unquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actum fidei, spei, & charitatis, ex vi præceptorum divinorum ad eas virtutes pertinentium.

Propositio quinta ab Innocentio XI. damnata.

An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei semel tantum in vita eliceret, condemnare non audeamus.

Sexta ab eodem.

Probabile est, nec singulis quidem rigorosè quinquenniis per se obligare præceptum Charitatis erga Deum.

Septima ab eodem.

Tunc solum obligat, quando tenemur justificari, & non habemus aliam viam, quâ justificari possumus.

Opponitur Doctrina S. Augustini.

Quomodo hæc propositiones cohæreant cum doctrina S. Augustini constabit ex subjectis ejusdem testimoniis. Lib. de morib. Eccl. c. II. ait S. Doctor: *Maximum, quod ad beatam vitam ducit, primumque mandatum est: Diliges Dominum Deum tuum &c.*

summum bonum, quod & optimum dicitur, non modo diligendum esse nemo ambigit, sed ita diligendum, ut nihil amplius diligere debeamus. Idque significatur & exprimitur eo, quod dictum est: Ex tota anima, & ex toto corde, & ex tota mente &c. Si autem præfata propositiones essent veræ, id est, præceptum charitatis vel nunquam vel tam rarò, & ratione aliorum præceptorum per se obligantium, tantum obligaret, non esset maximum Mandatum, neque obligaret ad Deum amandum ex toto corde, & ita, ut nihil amplius sit diligendum, ut patet consideranti. Imo alia præcepta, ratione quorum dicitur obligare, essent majora & principaliora, cum hæc directè & per se obligarent, & illud ad hæc referretur.

Ad tempus obligationis quod attinet, cum hoc præceptum sit affirmativum, & ei tempus determinatum non apponatur, & secundum legem 14. de reg. juris, *In omnibus obligationibus, quibus dies non apponitur, præsentis die debeat.* Obligat præceptum fidei, spei & charitatis in primis quemlibet hominem, dum ad usum rationis pervenit secundum S. Augustinum, qui Tract. 15. in Joan. ait: *Cum cœperit anima capax esse rationis, aut à sapiente mente regitur, aut ab errore, id est, aut directa per rectæ rationis dictamen se convertit ad Deum per castum amorem, ut tenetur, vel secuta judicium erroneum avertit se ab illo, & convertitur ad creaturam.*

Deinde cum præceptum de diligendo Deo sit omnium aliorum præceptorum finis, & hac de causa S. Augustinus dicat lib. 3. de doct. christ. c. 10. *Non præci-*

præci-

precipit scriptura nisi charitatem, nec culpatur nisi cupiditatem, & eo modo informat mores hominum, docent non pauci ex discipulis S. Doctoris, nullum opus esse moraliter bonum, nisi procedat ex aliquo Dei amore, ac proinde frequentissime obligat per se dictum præceptum. Quibus adde, non posse saltem à peccato ingratitude & propriæ salutis negligentia excusari, qui Deum nos quotidie diligentem, & innumeris beneficiis cumulantem, vel nunquam in vita, vel tam rarè diligeret. Nimis durus, inquit S. Pater lib. de catech. rudib. c. 4. est animus, qui dilectionem, si nolebat impendere, nolit rependere. Et c. 22. Quis non redamare affectet iustissimum & misericordissimum Deum, qui prior sic amavit injustissimos & superbissimos homines, ut propter eos mitteret unicum filium, per quem fecit omnia? Et lib. 4. Conf. c. 9. Hoc est quod diligitur in amicis --- ut re a sibi sit humana conscientia non redamando amantem. Quod & Ethnicus Cicero agnovit, qui lib. Epist. ad Brutum Epist. 1. ait: Nihil enim mihi minus hominis videtur, quam non respondere in amore iis, à quibus provocere.

Octava ab Innocentio XI. damnata.

Comedere & bibere usque ad satietatem, ob solam voluptatem, non est peccatum, modo non obsit valetudini, quia licitè potest appetitus naturalis suis actibus frui.

Doctrina S. Augustini opponitur.

Hoc me docuisti, ut quemadmodum medicamenta sic alimenta sumpturus accedam. --- Et cum salus sit causa edendi & bibendi, adjungit se tanquam pedissequa periculosa jucunditas, & plerumque præire conatur.